DC870
B431T

Bóng Thời Gian

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

SELONG DESIGN

BÓNG THỜI GIAN

■ BÓNG THỜI GIAN
Chịu trách nhiệm xuất bản : Quang Thắng
Biên tập nội dung : Phạm Văn Tri
Sửa bản in : Thiện Nhân
Bìa : Thanh Phong
In 1.000 cuốn tại Công ty Nam Hải.
TP. Hồ Chí Minh.
Số đăng ký kế hoạch xuất bản: 120/XB-QLXB-35
Cục xuất bản ký ngày 10 tháng 2 năm 1999.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 3 năm 1999.

MINH CHÂU

Thư viện tỉnh Lâm Đồng
DC. 418

BÓNG THỜI GIAN

THƠ

NHÀ XUẤT BẢN MŨI CÀ MAU

Hỡi thời gian

Thời gian hỡi
Đời người bao nhiêu tuổi
Và
Thời xuân được mấy độ trăng tròn ?
Hãy chậm lại đi
Chờ ta giây lát
Vội vàng chi
Cho năm tháng cô đơn
Hỡi thời gian !

Thằng bé

Thằng bé
Lang thang
Khắp phố phường
Nó
Không
Còn cha
Không
Còn mẹ
Không
Còn chị
Không
Còn anh ...
Nhưng nó
Còn trái tim
Năm tháng làm người.

Làn khói trắng – tranh LƯU CÔNG NHÂN (sơn dầu - 1954)

Ngày ấy

Ngày ấy ta về
Trong trái tim
Ôm ấp một bóng hình ...

Ngày ấy ta về
Tâm hồn rạo rực
Đêm đêm mơ màng
Khe khẽ gọi tên ...

Ngày ấy ta về
Hiện diện có em
Năm tháng qua đi,
Nụ hồng ở lại
Đời ta trẻ mãi
Và bây giờ
Trái tim ôm ấp một tình yêu.

Bâng khuâng

Xa rồi ta nhớ cái chi
Mà sao trong dạ
cớ gì
bâng khuâng
Mai về ... chốn ấy
Xa xăm
Sao ai nỡ để
Tháng năm
Ngậm ngùi.

Đêm mưa bay

Đêm
Mưa bay bay
Mưa ướt vai
Đưa em về
Dưới trời mưa bay.

Cách xa

Nhìn ánh sao trời
Anh thầm mong ước
Gần em yêu

Cách xa rồi
Ta thức trắng đêm
Tâm sự
Qua lời thơ câu hát
Anh gửi tim mình
Trong từng khuôn nhạc
Yêu em
Cho em

Anh đã quen
Thức trắng
Áng sao mờ
Lãng đãng ... lững lờ
Rơi !...

Vụng về

Ta đưa nhau về
Những đêm sao thưa
Bóng trăng tươi mát
Thương em sao vừa ?

Ta đưa em về
Lòng say đê mê
Bao đêm thức trọn
Sao anh vụng về ?

Ta đưa nhau về
Dưới ánh trăng quê
Đôi ta hò hẹn
Tình yêu... vụng về.

Ngoại

(Kính tặng Ngoại)

Ngoại tôi tóc bạc hết trơn
Thời gian - Tuổi Ngoại lớn hơn cái nhà
Cây xoài, cây mít, cây na
Ngoại trồng "Hồi ấy" đã ra trái nhiều
Rể, dâu, con, cháu - đủ điều
Ngoại vui mừng lắm - chiều chiều ngâm thơ
Thúy Kiều - Phận số bơ vơ
Ngoại thương - nuốt lệ thẫn thờ - nhớ Ông
Cả đời Ngoại sống nghề nông
Cơm rau mắm muối no lòng chắc da
Cám ơn ! "Thượng đế - ông Trời"
Cho Ngoại đôi mắt sáng ngời xỏ kim
Ngoại làm chẳng ngại ngày đêm
Nuôi con giúp cháu ấm êm trong ngoài
Con về thăm Ngoại chiều nay
Nhìn Ngoại vẫn khỏe loay hoay têm trầu
Kính yêu Ngoại để trên đầu
Mai đi, chẳng biết khi nào về thăm
Lòng con thương Ngoại vô ngần
Trách sao trời đất xa xăm, hững hờ ?
Đau lòng con nghĩ vẩn vơ
Có ai biết được bến bờ thời gian !
Đời người dễ mấy "trăm năm" ?

Trẻ con quê nghèo

Có về xứ ruộng mà trông
Trẻ con mới lớn ra đồng chăn trâu
Lội bùn, da thẫm màu nâu
Những trưa trời nắng - trên đầu lửa nung
Buồn cho số phận trẻ con
Nhà nghèo thất học càng thêm thiệt thòi
Đêm đen đẫm ướt sương mai
Đến khi gà gáy mới hay sáng trời
Quẩn quanh với những trò chơi
Bắn bi, đánh đáo, leo trèo cây cao ...
Nước mình truyền thống thương yêu
Giang tay đùm bọc "nhiễu điều... giá gương"

Nhớ về xứ ruộng mà thương
Mà nghe tâm thức chạnh buồn xót xa.

Thao thức

Người đã ngủ mà sao ta thức
Để cô đơn tràn ngập cõi lòng
Đêm sương trắng cao nguyên giá buốt
Mắt quầng thâm bởi nỗi riêng tư.

Gởi gió

Nơi cao nguyên
Chiều gió hiu hiu
Thì thầm
Ngọt ngào
Như câu thơ anh viết
Gió ơi
Cho gởi những vần thơ
Những giấc mơ
bàng hoàng nỗi nhớ
Thương lắm ... đợi chờ
Áng mây chiều - buồn
Trôi lang thang... lang thang.
Xa lắm người ơi !
Ngắn dài nhung nhớ
Gởi trọn miền Trung
theo cơn gió núi
Tình tôi cho người.

Đã yêu

Bâng khuâng trong dạ
Úp mặt suy tư
Tình yêu đã đến
Trong tôi khi nào.

Đã yêu rồi sao ?
Mà nghe thờ thẫn
Mà nghe thẫn thờ
Mà nghe thương nhớ thét gào.

Tình đến bất chợt
Có ngờ được đâu
Bây giờ nhung nhớ
Suốt đời khôn nguôi.

Lặng thầm

Rỉ rả rơi,
Mưa buồn đêm vắng.
Khuya,
Buông mình nín lặng.
Thơ,
Ngọt ngào thấm đẫm.
Đêm,
Nhạt nhòa góc phố
Em về
Trong xa xăm
Câu thơ viết nửa chừng ...
Mưa rớt
Nỗi buồn
Vuốt mặt
Trần trụi rơi
Lặng thầm.

SỞ VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG
PHÒNG ĐỊA CHÍ
ĐC. 418/15

Gởi Đồng Nai

Mai về
Anh lại nhớ ai
Dòng sông nước chảy
Chia hai
Nỗi buồn
Mai về
Ai nhớ - Ai thương
Cho vương vấn
Dặm đường phương xa
Mai về
Có nhớ đến ta
Đồng Nai hỡi
Những ngày qua có gì ?
Bốn năm - ngày ở ngày đi
Những đêm thức trắng
Đếm ... vì sao rơi
Bâng khuâng
Ước mộng xa vời
Ngày mai khắp nẻo
Phương trời nào yên
Vui buồn
Năm tháng sao quên.

Tiễn biệt

(Tặng hương hồn nhà văn Huỳnh Chính)

Thế là
Vĩnh biệt bạn ơi !
Không gian,
Cảnh vật,
Khoảng trời bâng khuâng
Nghĩa trang chiều tím
Lặng thầm
Khói hương
Trong mắt người thân cay mờ

Thế là,
Hết một đời thơ,
Bạn tôi mang cả ước mơ đi rồi
Nghèo hèn
Số kiếp phải chăng ?!
Câu văn
Ai để ...
Mối sầu hôm nay
Rượu buồn
Chung cạn
Chung đầy
Không ai uống với
Đã, say mất rồi
Đêm đêm, ngẩng mặt lên trời
Hỏi xem số phận con người ra sao ?
Một đời bạn, một thanh cao !

Đà Lạt ơi ! chia tay

Đà lạt ơi ! Mai xa rồi
Từng cơn mưa nhẹ lững lờ... rơi
Nước mưa trên tóc màu sương trắng
Để bây giờ thương nhớ xa xôi

Đà Lạt ơi ! Nhớ nhiều
Mai nầy,
Không gặp lại những chiều...!
Rừng thông năm tháng reo cùng gió
Ca ngợi đất trời, ca ngợi tình yêu

Đà Lạt ơi !
Ra đi nơi ấy - về nơi ấy
Kẻ ở người đi
Ai nhớ thương ai !?

Ưu tư

Chiều nắng nghiêng sườn núi
Gió từng cơn ưu phiền
Đứng trên cao nhìn xuống
Ưu tư vỗ cánh bay

Man mác chiều vơi nắng
Gió êm êm cùng mây
Xa xa con suối chảy
Róc rách bên rừng cây

Chiều về, ơi ! buốt giá
Cao nguyên lạnh hồn tôi
Mơ chi phía chân trời
Tím hồn tôi vắng xa

Chiều về, ơi ! Câu hát
Lòng yêu mãi cao nguyên
Hoàng hôn buông sắc tím
Cho hồn thơ bay lên.

Ngày xưa đi học

Mơ màng nỗi nhớ không tên
Ngày xưa đi học, biết em chưa chồng
Đi bên anh má ửng hồng
Em e thẹn cúi, giấu lòng nỗi vui
Học trò thuở ấy ai ơi...!
Đã yêu vơ vẩn, xa vời mộng hoang
Ước gì níu được thời gian
Gặp em lần nữa mộng vàng nên duyên
Đêm đêm thoáng chốc mơ màng
Nhớ về một thuở rộn ràng con tim
Tiếc sao ngày ấy hở em ?

Bất chợt

Bất chợt gặp em
Chưa bao giờ quen
Thế mà,
Thương với nhớ
Tràn vào con tim

Nắng ban mai dịu dàng
Cao nguyên sương dần tan
Gặp em trên phố
Muốn nói lời... con tim

Bất chợt gặp em
Tuy rằng chưa quen
Nhưng lòng
Anh thầm nhủ
Sẽ, không bao giờ quên

Ta biết nhau
Từ những tháng ngày đầu
Hôm nay
Cao nguyên dừng chân phiêu lãng
Em ơi !
Bao giờ - Ta bên nhau

Không hẹn hò,
Thời gian qua - dài những ước mơ
Để hôm nay bất chợt
Gặp em tình cờ.

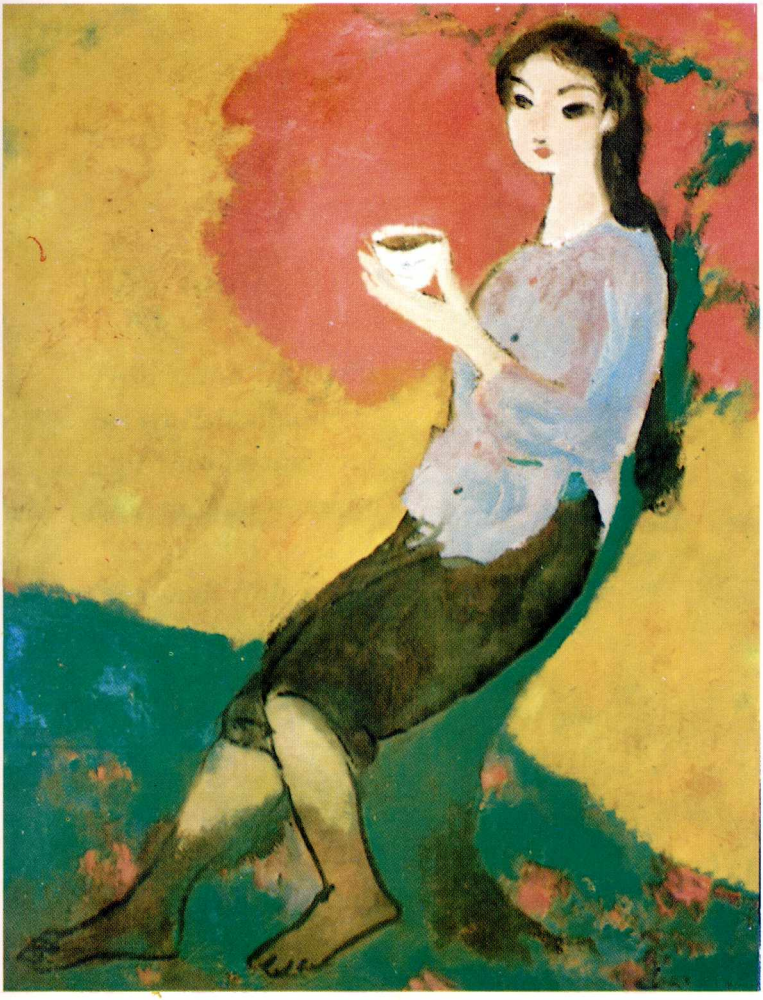

Bát nước – tranh LƯU CÔNG NHÂN (sơn dầu - 1959)

Tiếc nuối

Trốn tránh tình yêu
Bơ vơ thật nhiều
Một thời hoang lạnh
Một thời đăm chiêu

Xua đuổi tình yêu
Ai vuốt ve nuông chiều
Sao được nghe những lời âu yếm
Bao u sầu theo mây khói phiêu diêu

Xa lánh tình yêu
Một thời phiêu lãng
Tháng năm dĩ vãng ...
Bây giờ nâng niu
Em ơi ! ! !

Hương yêu

Tôi chạnh lòng nhớ
Hương yêu của thuở ban đầu
Chợt đến, rồi đi
Không trở lại
Để cả đời mang một nỗi bâng khuâng

Chỉ một thoáng mà sao nhớ mãi
Bờ môi em hơi ấm... nồng nàn
Cái vị ngọt của tình yêu ban sớm
Vấn vương hoài đến cả mai sau

Quên sao được hương yêu ngày ấy
Một lần thôi,
Mà nhớ khôn nguôi.

Mưa đêm

Những giọt nước, những cơn mưa
Lạnh lùng theo cơn gió thoảng
Tìm đâu ra túp lều thưa ?

Đêm hỡi ! Hãy tạnh những hạt mưa
Cho người bớt lạnh nơi góc phố
Cho hồn vơi bớt nỗi bơ vơ.

Bóng thời gian

Anh có nhớ ta quen nhau mùa hạ
Cơn mưa mùa lòng dạ em xôn xao
Kỷ niệm xưa theo cơn mưa náo nức
Em yêu anh ở tuổi mới vào đời

Vẫn như thế, những cơn mưa đầu hạ
Nuôi lớn trong em kỷ niệm nồng say
Anh ra đi rồi, chỉ em còn lại
Ngồi một mình đếm từng giọt mưa rơi ...

Đất nước chiến tranh, anh vào bộ đội
Màu áo xanh xa tít chân trời
Anh đi mãi ...
Để một mình em thương nhớ xa xôi

Cứ mỗi lần Tết đến, xuân về
Nét tàn phai vụng về, lặng lẽ
Nỗi sầu riêng biết tìm ai chia sẻ
Chờ hạ về... em đếm từng giọt mưa !

Gửi miền Trung

Tôi gửi vào thơ một miền Trung
Thương lắm ! Bởi cái nghèo khắc khổ
Cánh đồng cằn cỗi đời trăn trở
Vắt đất nuôi lớn những tâm hồn

Tôi gửi miền Trung những giọt buồn
Tuổi thơ côi cút chạnh lòng thương
Nhiều năm đây đó... tôi chợt hiểu
Máu thịt mình là của quê hương

Tôi gửi miền Trung những vần thơ
Làm sao nói hết được bây giờ
Người đi, đi mãi chân viễn xứ
Chạnh nhớ quê nhà, nỗi bơ vơ

Tôi nhớ miền Trung...
Dòng sông, đồng lúa, núi điệp trùng
Tuổi thơ tôi mò cua bắt ốc
Cho bây giờ nỗi nhớ mênh mông

Nhớ miền Trung,
Tôi nhớ câu chuyện về những cánh buồm
Những người vợ giữa đêm trời trở gió
Ngóng mong chồng trong mênh mông giông tố
Biển gào lên !... không về nữa !... đau thương

Miền Trung mến yêu, bao đời vất vả
Nói làm sao hết được nỗi nhọc nhằn
Yêu quê tôi gửi thơ dòng máu
Và nhắn cùng ai - nhớ về thăm.

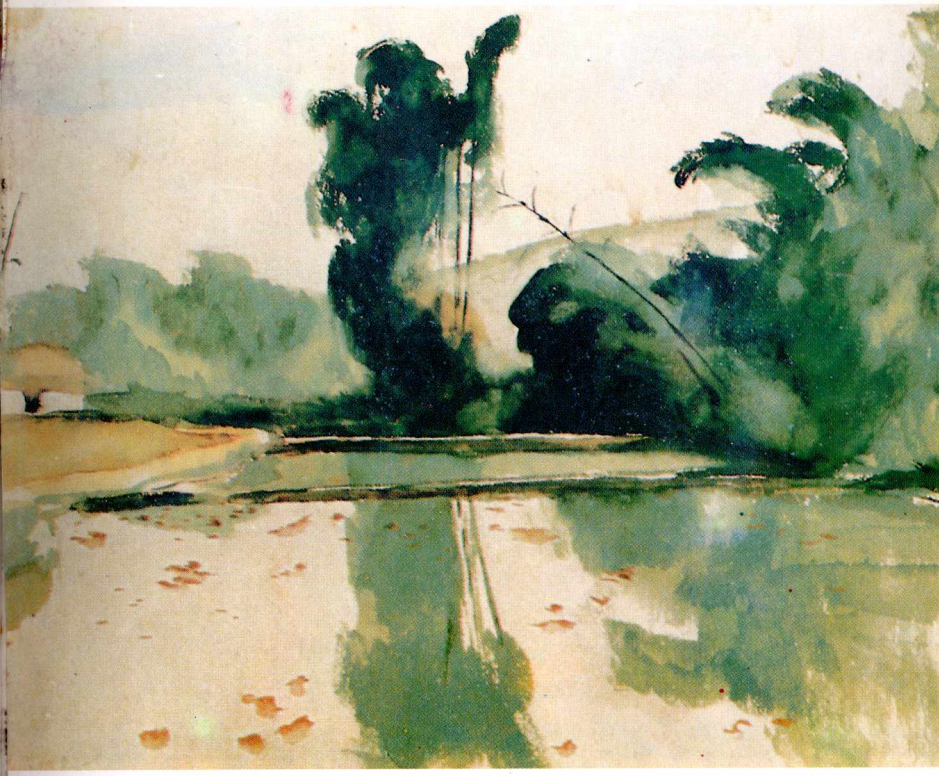

Bóng tre – tranh LƯU CÔNG NHÂN (màu nước - 1956)

Biển – tranh LƯU CÔNG NHÂN (màu nước - 1993)

Hồi ấy chiến tranh - Nơi nghĩa địa
Ngày một đông hơn nấm mộ mới nguyên
Người trong xóm theo thời gian thưa thớt
Quá căm thù ngọn lửa cháy bùng lên

Hồi ấy chiến tranh ùa vào xóm
Tôi chỉ là cậu bé tuổi mười hai
Súng đạn nghe hoài, rồi cũng quen tai
Không sợ chết,
Rủ nhau lên đường đi đánh giặc

Những năm trường sống giữa quê hương
Ngày nào lằn đạn cũng luồn qua ô cửa
Em bé giật mình
Những trưa không ngủ
Tiếng mẹ à ơi ... đứt quãng nửa chừng

Thế đấy !
Chiến tranh còn dữ dằn hơn nữa
Giấy mực nào diễn tả hết nỗi đau
Căm thù, đâu dễ qua mau

Hồi ấy chiến tranh ngoài mặt biển
Những con tàu không số vượt thời gian
Hành trình là cả phương nam
Nơi ngọn sóng tuyến đầu lửa cháy

Những người ấy, có người là liệt sĩ
Chiến địa xưa, nay đã hóa rừng cây
Một màu xanh sức sống vươn đầy
Cho thế hệ nối tiếp nhau thế hệ

Hồi ấy, chiến tranh, bất kể ...
Biết chỉ còn đất nước, còn dân
Còn khoảng trời mơ ước bâng khuâng
Thì còn lãng mạn - còn đi chiến đấu

MỤC LỤC

- Hỡi thời gian 5
- Thằng bé 6
- Ngày ấy 7
- Bâng khuâng 8
- Đêm mưa bay 8
- Cách xa 9
- Vụng về 10
- Ngoại 11
- Trẻ con quê nghèo 12
- Thao thức 13
- Gởi gió 14
- Đã yêu 15
- Lặng thầm 16
- Gởi Đồng Nai 17
- Tiễn biệt 18
- Đà Lạt ơi ! Chia tay 20
- Ưu tư 21
- Ngày xưa đi học 22
- Bất chợt 23
- Tiếc nuối 25
- Hương yêu 26
- Mưa đêm 27
- Bóng thời gian 28
- Gửi miền Trung 29
- Ngày qua áo trắng 31
- Ký ức chiến tranh 32

Tác giả : MINH CHÂU
Tên thật : PHẠM MINH CHÂU
Sinh ngày 10. 3. 1953
Quê quán : Phổ An, Đức Phổ, Quảng Ngãi
Công tác tại : TTVHTT
Huyện Di Linh, Tỉnh Lâm Đồng
Hội viên Hội VHTT tỉnh Lâm Đồng
Cử nhân Văn Hóa
Đã có nhiều thơ văn đăng ở các tạp chí, báo trong nước.
Bắt đầu làm thơ từ 1974.